

beskikkelse endvidere først, når besøget har fundet sted.

I §§ 26 og 27 er der fastsat regler om *patientrådgiverens kontakt til patienten og om de oplysninger, som personalet skal give patientrådgiveren*, for at den pågældende kan udføre sit hverv. Efter § 26 skal patientrådgiveren besøge patienten snarest muligt efter beskikkelsen og til stadighed holde sig i forbindelse med denne. Første besøg skal aflægges inden 24 timer efter beskikkelsen, og besøg skal herefter finde sted mindst én gang om ugen og i øvrigt efter behov. Patientrådgiveren har endvidere ret til fri og uhindret personlig, skriftlig og telefonisk forbindelse med patienten. Patientrådgiveren skal også have enhver oplysning, som er nødvendig for, at denne kan varetage sit hverv på forsvarlig måde. Må en oplysning af lægelige grunde ikke gives til patienten, må den dog heller ikke gives til patientrådgiveren, jf. § 27.

De ovennævnte bestemmelser suppleres i psykiatrilovens § 29 af en bemyndigelsesbestemmelse, hvorefter justitsministeren fastsætter nærmere regler om antagelse og beskikkelse af patientrådgivere, deres opgaver og nærmere beføjelser samt honorar. I medfør bl.a. af denne bestemmelse er udstedt bekendtgørelse nr. 32 af 17. januar 1995 om patientrådgivere og bistandsværger. I denne bekendtgørelse er der bl.a. givet nærmere regler om antagelse og beskikkelse af patientrådgivere og bistandsværger og om ophør af sådanne beskikkelser, jf. bekendtgørelsens kap. 1-2, 4 og 6. Der er endvidere fastsat nærmere regler om patientrådgiverens og bistandsværgerens opgaver og beføjelser, jf. kap. 3 og 5. Endelig rummer kap. 7 bestemmelser om vederlag til patientrådgivere og bistandsværger.

I den forbindelse fremgår bl.a., at vederlaget til beskikkede patientrådgivere, der er optaget på fortegnelsen over patientrådgivere, normalt udgør 800 kr. ved tvangsindgreb af en varighed på 0-7 dage, 1.200 kr. ved tvangsindgreb af en varighed på 8-30 dage og 1.600 kr. for hver påbegyndte 3. måned ved tvangsindgreb af en varighed på mere end 30 dage, jf. § 31, stk. 1 og 2, og § 33, stk. 2. Dette vederlag dækker ud over honorar for patientrådgiverens arbejde i forbindelse med besøg, retsmøder, klagesager m.v. tillige de udgifter, der er forbundet med hvervet, herunder udgifter til telefon m.v., jf. § 33, stk. 1. Honorar m.v. udbetales af sygehusmyndigheden.

Ved bekendtgørelse nr. 32 af 17. januar 1995 blev vederlaget til patientrådgiverne forhøjet i forhold til tidligere.

Herudover er der ved bekendtgørelse nr. 928 af 22. oktober 1996 om ændring af bekendtgørelse om patientrådgivere og bistandsværger gennemført en ord-

ning, der indebærer, at de patientrådgivere, der er antaget af statsamterne, ved siden af det takstmæssige vederlag har krav på godtgørelse af udgifter til befordring efter de takster, der gælder for ansatte i staten. Ordningen har været gældende siden den 1. januar 1996.

Patientrådgivere, der ikke er optaget på fortegnelsen over patientrådgivere, har krav på godtgørelse af udgifter til befordring til indtil 5 besøgsrejser årligt efter de regler, der gælder for ansatte i staten, jf. bekendtgørelsens § 31, stk. 3, 1. pkt.

Af psykiatrilovsundersøgelsen fremgår det, at patientrådgiverne generelt er tilfredse med hvervet og fagligt godt rustet til at bestride det. Endvidere har patientrådgiverne god kontakt til patienterne og personalet. I undersøgelsen peges der dog også på, at en række forhold, bl.a. aflønning og hovedbeskæftigelse, medfører, at den første kontakt til patienten ofte forsinkes, og at patientrådgiverne langt fra altid deltager i retsmøder og møder i patientklagenævnene. Endvidere er der forskellige opfattelser af, hvad hvervet indebærer, og hvordan det bør praktiseres, jf. afsnit 3.6. ovenfor.

10.2. Justitsministeriets overvejelser

Der henvises indledningsvis til afsnit 6.3. ovenfor vedrørende Justitsministeriets overvejelser og forslag om patientrådgiverens deltagelse i møder i patientklagenævnet ved behandlingen af klager fra vedkommende patient. Endvidere henvises til bemærkningerne til psykiatrilovens § 24, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 10.

Som det fremgår af afsnit 10.1. ovenfor, blev vederlaget til patientrådgiverne forhøjet i januar 1995. Herudover er der med virkning fra den 1. januar 1996 indført en ordning, hvorefter der ydes patientrådgivere, som er antaget af statsamtmanden, godtgørelse for udgifter til befordring ved siden af det takstmæssige vederlag. Der er således i de senere år sket en væsentlig forbedring af den samlede vederlæggelse af patientrådgiverne. Justitsministeriet vil imidlertid bl.a. i lyset af forslaget om patientrådgiverens deltagelse i patientklagenævnets møder og forslaget om at udvide nævnets kompetence til også at omfatte sager om tvangsindlæggelse, tvangstilbageholdelse og tilbageførsel være opmærksom på, om der kan være behov for at foretage en yderligere justering af vederlaget til patientrådgiverne.

Endvidere overvejer Justitsministeriet løbende, om der kan antages at være behov for yderligere initiativer, der kan styrke patientrådgiverens forudsætninger for at varetage hvervet. Det kan i den forbindelse nævnes, at Sundhedsministeriet, Socialministeriet og Justitsministeriet i samarbejde med de